

۲۸

ג מתי חי צעל

שאלה **ה' שמי שאין לו בנים הצעיר לא בא חותמה. ממשמע דמן סעיף י' בס' כח' ו' וממעך סכמו ר' קהנמל ניסחף נלעדי.**

לה והס ער שתקבנה שלש פעמים
טהרת מון הוסת ער שתערק ממנה שלשה
ושור המועד דתנן^ו אין השור געשה
עד שעידו בו שלשה פעמים: ת"ר
לראשון לא היו לה בנים שני ולא
ה: בנים שלישי לא התשא אלא למשני ולא
ו בנים נישאת למין שאין לו בנים התזא
תובח איבעא להו נישאת לשלייש ולא
ב: בנים מהו דתיהבעה הנך קמא מיר
טמורי לה איגלא מילחא דעתה הוא
או דלמא מצית אמרה להו השטא
כחשי מסתברא מצית אמרה להו
הוא דרכשי איבעא להו נישאת
והיו לה בנים מהו דתיהבעה לשלייש
לה שתיקותיך יפה מדיבוריך דמצית
לה אנא עדעה דהכי לא גורשת
לה רב פפא אי אידי שתקא אן כמי
מנציא גט בטל ובניה ממורין ואלא
ר' הדיא קיימת לה בירוח בחוץ הוא לא
נסכיב אליה ואיבדוק נפשאי אמר רב
דר כל הנושא אשה על אשתו ויצויא וורת
על אשתו והוא דעתה ליה למינינחה
הוא

(ה) צ"ק כב: ט"א, (ג) נד"ה מו". ג.
 (ג) מלהנינה טו". ד) ע"י נסמכות
 כדיורן כלוחמל וס ד"ש נסחמת כי'
 לדבורי קמנועת נל פליג קלפלישיט
 לעיל כ"ז, (ט) צ"ק מו": ב"כ, ב"כ, ג.
 ג

ליזה הש"ס

גמ' היא קיימת לה בזורה בחז. עיין מס ל"ג מג ע"ל מד"ס:
צרכויה:

גחות הב"ח

(ה) תומ' ד"כ ל' הי' ליטי וכ"ז כוון
לונג החש נציגוק יפא: (3) בא"ד
לונג סכימ שתרטראפה וגמר
ומגראש נ"א:

יוסף רשי

וain מטהרת מן הות. דמקולח כל ימי וקמץ סמך מלאח (נדזה סג).

חפומות ימיות

שור מועד דמן. ויה' מ סילך יחלוק

הבא על יבמותו פרק שני יבמות

מיסורת הש"ס

(ט) סכם ק.ה. גמ'ין מ-
קדרון פ- (ט) סוף מ- ד"ה
בצ'ר. ט- (ט) נסיבותן ק.ד.
(ט) נס' ב- (ט) ק.ה גולן
ל- (ט) צ'ר. ט- (ט) ק.ב.
ק.ג. (ט) נקודות ק.ת.ט. ט עשי'
רט. מג'אלין מ- מ- מד"א
גמליה כ.ר. ו' (ט) ו' (ט)
גמליה ה.ה. ו' (ט) ג'ראץ ס-
ו למיטפ' ס-
ה' ג'נ'ו

הנחות ה"ב

טוי יוכו אמר

לענו תוד"ה נישאת). מומ' הכל"ג.

**ה. והם (גדודים) יהוי
אתא למילעך מניה וחווישין
שמא עיינן באהר
ומוניה בו לולו טנה
שאניה יודעת בבריא, אבל
הכא וכור שבא בסתה
תחבה בעננת סקן לא כל
כמוניה כין דאיין בריא.
ו לא בשבל שהיא מבורת לך וחותא
לא אתא מהמת טנה דבעית וחוטא**

ובבירה יציאה יוקן תחמה, מיהו כתוב
הנאה לה מומנט ואהא אמאן
תיראי איננה נאנטה, ויל' לילס, ז. אбел.
ו. קון נ. סט. ו. דודען דלאן מליל מילן
לילס, ז. אפי' אמרה הוייא בהדריה לא
אייד אידאו קען דאסטר לה מלילוּר
הנאה והזון השאה והזון, הטוען
ש. ז. דודען נמי ווסט האנט שאו נידרא
הבר המגנא דאי אמרה גושטני ווונלוי
הה איננה נאנטה ליניאן. טום' לדיס, קן.

בזמן נכוטו לארץ סוכו ווילאי לסתן מונה מטעים ספקניים. בסעיף דיני: סוחוקה נפליטים. ו' ממנה: הפלגה מני. ו' ח' מני. וכופרין חווומו ולמי ס' עט גירושין ח' למ' צענינו נ' ס' פליה ולכיד: מרנג'

ב' ברוקה אמר: אהם
מן בן ברוקה וחדר אמרה
הוא דבר אין הילך
אהדרינו רבי אמר
בר מארה ודרדרינו רבי אמרה
מן דארר רבי רוייא
הות עליה ת"ש אמרה
זה קמיה דרבנן יונתן
לא מפקדה כחובה מורה
לכמיה דר' אמר אמרה
ליה מסיכו דילה מאוי
דראתא לקמיה דרבנן
נא חוטרא לידה ומורה
ים הוא אחד נגמלה צ
ה יתודית דיביתחו דר'
ה' היא אמרה אתה דא
דערקרטא לסוף אינגל
יריתא דאמר מר יהוד
ס' מכם אלהים לך נטול
מי יתמד זילך נכסומן ענ
שלון לך מהלך למלך נמי
ומכם זה וסעמס לן ציון
ה' הבא על יבמות

הנימול נטה כי והוא קמלה תמלם וואטה מיל' טו חומל
טבנימיל ניטה עכדי וווחוקס במלם יומי וט נא לאטסיד מונטה
וואו ווועט דלאין קלע לאוקס קפוקן דלאטונט דלאטונט טאנז יויה
ויאטן זילען דעלמא פיטל' פיטל' טהארט טהארט דלאטונט

תומ'ה דר מוקמאי
ק"ל כבר בונומן ור' הילן אמר מהנה לי בירך הלה אמר איטי ידע טהור אינאי קרייל בר' גראג גבר מוכתב נון זיין והוא אלמן או לא כיא אלודת שמא תא איזויה מהוינא רדיין רושם בר' עזריה. ואכא פקסין בא"כ דרבנותה שאמי תחום אונא חוק מגופיה וא נמי מסות דאיכא לאטמיך מני אבל כהנא כי היין אונא קחוק לזריה דרודה בר' בזב' חוץ ואו וואכא פקסין מיניה כתובות. ובוגר כתבי עת דר' נמי שיטינו דרישל שיטים נז'יאתת סטלולין כתוביה איכא עליין הי' האפאי' משונש אונחורה היליג למונעה אונשונה לאו לא שום עיני' נונגה באחר אוואר כי הי' לאלאו' הי' הרה בלה כלהו גו'ש' מהנה לי בירך ווללה אוואר איטי דוע טהרא ריל' צוונ' גונתוחה הי' בשעת שיט� אוניא כהנורביה הי' סטלולין אוניא עז'ער מא פרעוזיך שהייב לרדר' היליג הוהו בתגולוינן אוניא באלטמאן דראג' גבר פומ' עז' טונע הבעל שיט� עז'ער לאו לא כהנורביה לה' וכחובות גונג אוניא שום חוק שיט� גונ' הוה אוואר מונטומ'.

תוספות ישנים

ימפומות

תְּמִימָנָה וַיַּכְלֵל עֲצֵי צְמֹרָם דַּי נֶסֶת
כָּלִי קָמָיו שְׁלָמָה גָּל לְרָעָשָׂ מַעֲדָה סָקָסָה
וְזֶה וְזֶה נָפָן לְלִסְׁ וְדַבְּרָה סָמְקִים
יְצָרָמָה וּמְלָאָה כְּלָיְלָה מְלָחִים וְטַלְמָן
שָׁאָלָה וְבָנָה עַבְנָה
עַשְׂרָה כְּתָבָה, לְכָנָה
אָלָא אַנְקָה דְּסָבָבָה
קָדָן

גופייניג וויל צעטוד היל קנייס ממא (ב"ק צ. וכעניעז כהובות ונדרים וגיטין שם ולעליל
ממעון עיל מלגה (לעיגל גו).

אלמנה קבון נדול: עבר נס קוין. כדי סמאל פקדת: מינג פפרק נגא מפקת: ענמס וומעלס בדילרא:

הדרן עלך הבא על יבמותו

אלמנה לאלה נדול גורשה והוצאה להן הדיטם הבנסה לו עברי מולוג בחתרומה עברי מולוג לא יאכלו עברי אמן מתו לה ואם הותרו הותרו לה אעפ' רשותה חייב במונונות הרדי לא יאכלו בתמורה יואלו זה עברי צאן אלו הואיל והוא חייב באחריותן הרדי אלו יאכלו בתמורה יכת ישראל שניסת להן החכניתה לו עבדים בין עברי מולוג בין עברי צאן בזיל הרדי אלו יאכלו בתמורה ובת בין שניות לשישראל והכניתה לו עבדים בין עבדי צאן בזיל הרדי אלו לא יאכלו בתמורה גם' ועבדי קבינה קניין דתנית שנקנה אמר ליהו קבינה קניין עבדים שיאכלו בחרומה שאמר ורבנן כי יקונה נפש קניין שפיש קניין כספו הוא יאכל בו יומני לאשה שנקנה עבדים ועבדיו שנקנו עבדים שיאכלו כל האוכל מאכל כל שעאן או כל אין מאכל אלא והרדי ערל וכל הממאים שעאן או כל רבענן הוא דגורי בהו כדי שהחומר אין איין ואוכלת עברי אין אוכלין וזה היא עצו תלך אחוי לאפוקה רב אשוי אמר גורה שמא לאכיל לאחר מיתה אלא מעחה בה שרודר שלשנתה להן לא תأكل נוראה שמא התאכלי לאחד מיתה אלא אמר רב אשוי באלמנה כהנה דתאי לאורי מעריקרא אכל בתחרומה דברי נשא אינסבי ליה להאי אכל קבנירא ולא דעת רמעירקרא לא שווית הנפש חלילה השआ שווית לנפשה חלילה תנינה אלמנה כהנה אלמנה בת שראל מאי יאכל למייר באלמנותה לא פליני רבנן איתך אמרה כל איני נטפלת והוא אמור דמים און נו

וְעַל־כָּל־מִתְּחָר מִיסָּה. הַלְמָה מִן־מִתְּמִינָהִים צַעֲדֵי מִלְגָה צַעֲדֵי
בָּשָׂר וְעַל־מִלְמָנָן יְהֹוָה צַעֲדֵי מִלְגָה מִתְּמִינָהִים צַעֲדֵי צַעֲדֵלָה כְּנָס גָּדוֹלָה
צַעֲדֵי תְּמִימָה חֲלָל מִתְּמִינָהִים לְצַעֲדֵלִים מִתְּמִינָהִים מִתְּמִימָה חֲלָל דְּלָמָּה
בָּגָדֶל צַעֲדֵי צַמְמָה דְּגַמְמָה צַמְמָה כְּסָמָמָה קְדִילָה גְּלִימָה
בָּגָדֶל לְגָלָל חֲלָל מִלְגָה צַמְמָה נְהֹרְיוֹנָה מְלָחָה צַמְמָה מְלָחָה טְמֵנָה גָּדוֹלָה
צַמְמָמָה: פְּמִינָנוּ אָזְטָה נְגַעַתָּה. נְכִי נְקִין גְּדוֹלָה צַמְמָה זוּ נְקִין
לִיכָּס כָּל־אָנָי נְטוּטָם וְאָנוֹ הַמְרָד מִיסָּה נְקִין. כְּמוֹ זְקָדְלָיִם
פְּקָדָיִם כָּל־אָנָי שְׁעָבָד. אַקְדָּמָה, שְׁעָבָד
אָכוֹל מִחְמָחוֹר. בְּמִצְבָּה. ז. וְמִי שְׁעָבָד
וּמִשְׁעָבָד? אַתְּ תְּמִימָה. כָּל־מִשְׁעָבָד. בְּמִצְבָּה.¹
וְאַתְּ תְּמִימָה. בְּמִצְבָּה.² וְאַתְּ תְּמִימָה. בְּמִצְבָּה.³
אָכְלָה הַדָּחָא אַתְּ מִימָה. לְפִיכְךָ בְּמִצְבָּה.⁴ וְאַתְּ תְּמִימָה.⁵
בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה.⁶
בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה.⁷
בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה. בְּמִצְבָּה.⁸

הדרן עלך הבא על יבמותו

הההן על-הבא על יבמותו

מיסורה הח"ם
גנין לת. [מג: ט]
ר"ג ע"ז רפס"ג ק
ל"ז מוקבץ ל"ס
הנ"ל כחנוך רכו ומלחה לא
ק"ט יוסטיניאןוס ק"ד דק'
ק"ה קובע סמס דק' נך
ל"ז מוקבץ ל"ג ו[ל]ב' ג[ל]ג[ל]
מכוונת נ"כ: ב"ג מ"ג
הנ"ל בחרבונו של ק"ב

תורה אור השלם

גלוון הש"ם

הגהות הב"ח

מוסך ריש'
כברם את רבה ועשאה
וירירין. מפי צלע סי-
תומיה נס נעדן ונס נון
בגיטון חיל. מנהה הד-

הנני שפצע נון גון גון צו. לא יאכילה ברישני תרומה. נפי קה מטה ווילטן ווילטן הפליכילס נגען חוץ סבבם (גוי סכ"ה: סכ"מ) תלמידים שנ לילמי נלפקושי תומוכם (ביק צ. וכענץ כהן).

חו"ג מלחין נגעה, וזה מזון פוחדים (:). נכי צדקה לאבדהן על מהו תוהה באלת' ר' קפלת, ומי לא ר' סת' מכם כדי נאכלה, שמן מכם כדי נאכלה, דל' מהוחר גומייה, ול' שעדרה גלו' קיימה ממה (ב' י. ז. וכעניז' כחובות נזירים וגיטין שם וCLUS) ⁴⁰.